

се е извършвало разумно и то си остава неизмѣнно. Паметниците отъ паданieto на римската империя, а тъй също и съборитѣ отъ срѣднитѣ вѣкове, се намиратъ всекога въ борба съ равновѣсието; необходима е постоянна грижа за тѣхното защищаване отъ стихийтѣ и отъ дѣйствието на закона за тежината. И ако доходитѣ на джамиитѣ продължаватъ да се намаляватъ, а вѣрата да угасва, то срѣдъ бѣдността и всеобщо безучастие, джамиитѣ ще паднатъ съвършено. Но кой-ли пъкъ на истокъ уважава макаръ колко-годѣ древнитѣ паметници?

Срѣщо вънкашнитѣ стѣни на Св. София и другитѣ църковни здания сж разположени корита отъ бѣлъ мряморъ, а надъ тѣхъ дългъ редъ чюшми; всичко това е прѣдначено за омиване; но сега вода нѣма: водопроводитѣ сж разрушени, кюноветѣ исчупени и никой не мисли да ги поправи. Вода има само въ единствения водопроводъ на Константина. Отъ Св. София и Атмейданъ се простира най извѣстния площадъ, древния хипподромъ, на който и сега йоще се възвишава обелиска на Теодосия и древната колона на Серпентина: и двата монумента сж отъ Делфийския храмъ *), и около тоя площадъ, — който, тъй да се каже, се намира въ самия центръ на Стамбулъ, — се виждатъ много мѣста, усѣяни съ остатки отъ разрушени къщи; да ги поправи никой не мисли. А пъкъ мѣстността е прѣвъсходна и трѣбовало би да се надирѣварватъ да купуватъ земята.

Близо оттука се намира цистерна (водовмѣстилище за дъждовна вода) съ хиляда колони, Бинъ-биръ-дерекъ. Тя е значително по голѣма отъ piscina mirabilis въ Мизена. Колоссална по размѣръ и като се опира на стотини антични колони, тя доставяла, потрѣбното количество вода за грамадното население

*) Колоната на Серпентина прѣдставлява най много уважаемъ паметникъ на гръцката древность. „Това е, говори Алфредъ Рамбо, оня именно драконъ, който е пожертвоваъ лакедемонянина Павзаний, гръцкия генералисимусъ, въ паметъ на голѣмата побѣда при Платея въ Делфийския храмъ на Аполлона, заедно съ плячката, която била отнета отъ армията на Ксеркса. По странитѣ на тройната змия и сега йоще може да се прочете надписа, въ който се прѣброяватъ имената на тридесетъ-тъ и шестъ гръцки рода, които испратили своитѣ войници за великата битка: отъ малкия градецъ Мизена, който доставилъ само 80 тежко въоръжени пѣхотийци, до силната войска изъ Спарта, която имала възможность да испрати 40,000 войника. Византия наслѣдвала Делфи и славния трофей, подъ сѣнката на святили-